

ORTA ÖĞRETİM DÜZEYİ ÖĞRENCİLERİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİ TUTUMLARI: TRABZON İLİ ÖRNEĞİ

Akın ÇELİK¹, Emine KOÇKAYA², Ferizan PARLAR²

ÖZ

Bu çalışma, Trabzon ilinde öğrenim görmekte olan orta öğretim kurumu öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersi tutumlarını tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya Trabzon ilindeki kazara örnekleme yöntemi ile belirlenmiş 402 öğrenci dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak Güllü ve Güçlü (2009) tarafından geliştirilen "Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği" (Cronbach Alpha= 0,90) kullanılmıştır. Toplanan veriler SPSS V25 programında parametrik testler (t-test, F Testi) kullanılarak anlamlı bilgilere dönüştürülmüştür. Araştırma sonucunda lisanslı spor yapan öğrencilerin lisanslı spor yapmayanlara ve ortaöğretim 3'üncü sınıf öğrencilerinin 1, 2 ve 3'ncü sınıf öğrencilerine göre Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarının istatistiksel olarak ($p<0,05$) farklılaştığı tespit edilirken değerlendirmeye alınan cinsiyet değişkeninin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarında farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Spor, Tutum.

PHYSICAL EDUCATION AND SPORT LESSON ATTITUDES OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS: TRABZON SAMPLE

ABSTRACT

This study was carried out in order to determine the attitudes of Physical Education and Sport Lesson of secondary school students in Trabzon. 402 students identified by accidental sampling method in Trabzon province were included in this study. "Physical Education and Sport Class Attitude Scale for Secondary School Students" (Cronbach Alpha = 0,90) developed by Güllü ve Güçlü (2009) was used as a data collection tool. The data were converted into meaningful information using parametric tests (t-test, F test) in the SPSS V25 program. As a result of the research, it was found that the students who are licensed sports differ statistically ($p < 0,05$) compared to those who do not play licensed sports. In addition, the attitudes of Physical Education and Sports course are statistically different ($p < 0,05$) according to the 1st, 2nd and 4th grade students of 3rd year high school students. It was determined that the gender variable that was taken into consideration did not differ in Physical Education and Sports course attitudes.

Keywords: Physical Education , Sport, Attitude.

¹ Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon.

² Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Trabzon.

GİRİŞ

Milletlerin geleceği, yetişmiş ve yetişmekte olan gençlerin fiziksel ve ruhsal olgunluğuna bağlıdır. Uygarlık, bireye verilen önem ve bu önemle bağlantılı olarak ona verilen eğitime dayanır. Eğitimden beklenen fertlerin, gizli güçlerini ve yeteneklerini ortaya çıkararak onların en düzeyde geliştirilmesine yardım etmektir. Fertleri fiziksel, zihinsel, duygusal ve toplumsal yönleriyle bir bütün olarak yetiştirmek modern eğitimin temel ilkelerindedir. Modern anlayışa uygun olarak eğitimdeki amaçların gerçekleşmesi ancak ferdin, zihinsel eğitimi yanında fiziksel eğitimi ile mümkündür (Gökmen, 1988).

Beden eğitimi ve sporu toplumlarının büyük bir kesimine yaygınlaştırmış ülkelere bakıldığında ise bu durum, farklı yönde işlemektedir. Öncelikle bu toplumlarda beden eğitimi ve spor, eğitim sürecinin ayrılmaz bir parçası olarak görülmektedir. Okul-aile ilişkilerinin verimli bir şekilde işlediği bu ülkelerde, çeşitli çalışmalarla aileler bilinçlendirilerek bu yöndeki problemler çok büyük ölçüde azaltılmıştır. Sporda gelişmiş ülkelerde aileler, çok büyük oranda çocuklarının sportif etkinliklere katılımını olumlu yönde desteklemektedirler (Haris, 1999; Cohen, 2005)

Beden Eğitimi; bireyleri, motorik, zihinsel ve duygusal yönden geliştirmeyi amaçlamaktadır (Kimpston, 1985). Diğer taraftan Spor eğitimi; hem fertleri eğitici ve vasıflı hale getirecek gerekli bilgi ve kabiliyetlerle donatmakta hem de sosyal çevrenin değiştirilmesine ve düzenlenmesine yardımcı olmaktadır (Kenyon, 1973). Çağdaş Beden Eğitimi sisteminin amacı, genel eğitimin amaçlarına uygun olarak insanların manevi zenginliğini, ahlâki temizliğini ve fiziki uygunluğunu uyumlu bir şekilde geliştirmektir. Ayrıca Beden Eğitimi, modern toplumun oluşmasında, ihtiyaç duyulan ve bu nedenle genel eğitim sistemi insanların kendisinde manevi zenginliği, ahlâki temizliği ve fiziki olgunlaşmayı uyumlu şekilde geliştirirken diğer taraftan her yönüyle gelişmiş insan olmasının avantajlarını da hayata geçirmeyi hedef alır (Can, 1995). Okul programlarının bir parçası olan Beden Eğitimi çocuk ve gençlerin fiziksel, duyuşsal, sosyal ve zihinsel yönleriyle, bütününe gelişmesine yardımcı olan bir derstir. Amaç; bireyin bedenlen sağlıklı olması ve psiko-motor davranışlarının yeterli düzeyde gelişmesini sağlamaktır (MEB, 1998). Beden eğitimi dersi genel eğitimin bir parçasıdır. Beden eğitimi dersi öğrencilerin gelişim özellikleri göz önünde tutularak onların, fert ve toplum önünde sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı ve dengeli bir kişilik geliştirmelerine yardımcı olur. Beden eğitimi derslerinde kazandırılması amaçlanan bilgi, beceri, tavır ve alışkanlıkların tamamının değerlendirilmesi gerekir (Başoğlu, 1995).

Anlaşılabacağı üzere Beden Eğitimi ve Spor Dersi ülke gençliği için oldukça önemli olup derslerin amacına uygun olarak yapılması, modern yöntem ve tekniklerin kullanılması, müfredatın bilimsel yöntemlerle şekillendirilmesi ve her şeyden önemlisi derslerin öğrencilerden tarafından nasıl algılandığını ve öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersi hakkındaki tutumların belirlenmesi gereğini ortaya koymaktadır.

Bireyin içinde yer alan süreçlerden biri de tutumlardır. Tutumların kaynağı, davranışa etkisi ve zaman içinde değişimi, sosyal psikologların ilgisini sürekli çekmiş ve tutum konusunda sayısız denebilecek çoklukta araştırma yapılmıştır (Cüceloğlu, 2010). Tutum, öğrenmeyle kazanılan, bireyin davranışlarına yön veren, karar verme sürecinde yanlılığa neden olan bir olgudur. Genel anlamda tutum, bireyin belli bir objeye karşı gösterdiği önyargılı bir tepkidir. Tutumun üç bileşeni vardır. Bunlar; bilişsel, duygusal ve davranışsal süreçlerdir (Ülgen, 1995) Kağıtçıbaşı (2010:112) ise “Tutum bireyin düşünce, duygu ve davranış eğilimlerini birbirleriyle uyumlu kılar. Tutumlar kendileri gözlenemeyen, fakat gözlenebilen bazı davranışlara yol açtığı varsayılan bazı eğilimlerdir” şeklinde yorumlamıştır. Bloom (2012:75) çalışmasında “Tutumlar, bir derse karşı olumlu düşüncelere sahip olma, onunla ilgili olarak olumlu duyuşsal giriş özellikleri gösterme halinden, olumsuz duyuşsal giriş özellikleri gösterme haline kadar, bu dersle ilgili görüş, düşünce ve beğeniler üzerinde duran soru listesi (envanter) yaklaşımları ile ölçülebilmektedir” şeklinde yorumda bulunmuştur.

Öğrenciler herhangi bir derse olduğu kadar beden eğitimi dersine ilişkin de olumlu veya olumsuz tutum geliştirebilirler. Öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının olumlu olması ders etkinliklerinin verimli işlenmesini sağlayıp dersin özel ve genel amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırabilir veya öğrencilerin gelecekteki çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü katılımlarını sağlayabilir (Silverman ve Scrabis, 2004). Aksi durumda, beden eğitimi dersine ilişkin tutumları olumsuz olan öğrenciler derslerin verimliliğini düşürebilir, derse katılmayabilir, derse önem vermeyebilir veya dersin işlenişinde çeşitli sorunlar çıkartabilir.

Bu nedenle araştırmanın amacı ortaöğretim dersi öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersine dair tutumlarının belirlenmesidir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmada, ortaöğretim öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine dair tutumlarını belirlemek amacıyla genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmış ve katılımcılara anket tekniği uygulanmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın örneklem grubu, “Eleman Örneklem” türlerinden “Oransız Eleman Örneklem” yöntemi ile tesadüfi olarak belirlenmiş ve anketler katılımcılara yüz yüze doldurtulmuştur. Katılımcıların Beden Eğitimi ve Spor dersine dair tutumlarını belirleyebilmek için basit seçkisiz örneklem tekniği ile Trabzon ilindeki farklı ortaöğretim kurumlarında öğrenim görmekte olan 402 (%95 Güven Seviyesi) öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir (Sekaran, 2003).

Veri Toplama Aracı

Çalışma grubuna uygulanan veri toplama aracı iki bölümden oluşmakta olup birinci bölümde katılımcıların yaş, sınıf ve lisanslı spor yapma durumlarına dair değişkenler yer alırken ikinci bölümdeyse Güllü ve Güçlü (2009) tarafından geliştirilen 35 maddeli “Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” bulunmaktadır. Anketin geliştirilme aşamasında güvenilirlik katsayısı (Cronbach Alfa) 0,94 olarak bulunmuştur. Bu araştırmadaysa yapılan güvenilirlik analizi sonucunda ölçeğin Cronbach Alfa değeri 0,90 olarak tespit edilmiştir. Ayrıca, çarpıklık (-0,90) ve basıklık (-0,731) katsayıları incelendiğinde verilerin normal bir dağılım gösterdiği görülmektedir. Veri toplama aracının tek bir boyutu bulunmakta olup 11 maddesi olumsuz (madde 3, 17, 19, 20, 24, 25, 26, 29, 30, 34, 35) ve 24 maddesi olumlu olmak üzere toplam 35 maddeden oluşmaktadır. Ölçek Likert tipi 5’li dereceleme türünde ve “(1) Kesinlikle Katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum ve (5) Kesinlikle Katılıyorum” biçiminde tasarlanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen veriler SPSS 21.0 analiz programı ile değerlendirilmiş olup; katılımcıların tutum puan ortalamaları, demografik özelliklerine göre 0,05 anlamlılık düzeyinde, anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği, istatistiksel testler; Independent Samples t-testi ve One-Way ANOVA testleri kullanılmıştır.

BULGULAR

Yapılan istatistik çalışmalar neticesinde araştırma konusu ile alakalı birçok bulgu sağlanmıştır. Bulgular, araştırmanın amaçları doğrultusunda derlenerek tablolar halinde sunulmuştur.

Tablo 1. Demografik Özelliklere İlişkin Sayısal ve Yüzdesel Dağılım Tablosu

<i>Cinsiyet</i>	<i>Sayı</i>	<i>Oran (%)</i>
Kadın	223	55,5
Erkek	179	44,5
Toplam	402	100
<i>Sınıf</i>	<i>Sayı</i>	<i>Oran (%)</i>
1	103	25,6
2	116	28,9
3	71	17,7
4	112	27,9
Toplam	402	100
<i>Lisanslı Spor Yapma Durumu</i>	<i>Sayı</i>	<i>Oran (%)</i>
Evet	77	19,2
Hayır	325	80,8
Toplam	402	100

Araştırmaya katılan öğrencilerin %55,5'i (n=223) kadın 44,5'i (n=179) erkektir. Ankete katılan öğrencilerin sınıflarına bakıldığında %25,6'ü (n=103) 1, %28,9'u (n=116) 2, %17,7'si (n=71) 3, %27,9'i (n=112) 4'üncü sınıftır. Son olarak katılımcıların lisanslı spor yapma durumlarına bakıldığında %19,2'si (n=77) lisanslı spor yaparken %80,8'i (n=325) ise lisanslı spor yapmadığı tespit edilmiştir.

Tablo 2. Lisanslı Spor Yapma Değişkeni Bakımından Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutumlarının Karşılaştırılması.

Boyut	Gruplar	N	\bar{x}	s.s.	t	p
Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumları	Evet	77	3,70	0,55	4,10	0,000*
	Hayır	325	3,36	0,65		

*p<0,05

Tablo-2 incelendiğinde öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumları (t=4,100; p<0.05) lisanslı olarak spor yapma durumları bakımından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir. Farkın hangi gruptan kaynaklandığını anlamak amacıyla yapılan Independent-Samples (T Testi) sonuçlarına göre lisanslı olarak spor yapan öğrencilerin (\bar{x} =3,70) lisanslı olarak spor yapmayan öğrencilere (\bar{x} =3,36) göre Beden Eğitimi ve Spor dersi tutum puanları daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Bu sonuca göre Trabzon ilindeki lisanslı olarak spor yapan ortaöğretim kurumu öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumlarının lisanslı spor yapmayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Tablo 3. Cinsiyet Değişkeni Bakımından Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutumlarının Karşılaştırılması.

Boyut	Gruplar	N	\bar{x}	s.s.	t	p
Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumları	Kadın	223	3,37	0,66	-1,796	0,073
	Erkek	179	3,49	0,63		

p<0,05

Ortaöğretim öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumları Cinsiyet değişkeni bakımından incelendiğinde istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmemiştir (t=-1,796; p<0.05).

Tablo 4. Sınıf Değişkeni Bakımından Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutumlarının Karşılaştırılması.

Boyutlar	Gruplar	N	\bar{x}	s.s.	F	p	Farklar
Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumları	1	103	3,43	0,79	5,515	0,001	3>1* 3>2* 3>4*
	2	116	3,33	0,58			
	3	71	3,70	0,53			
	4	112	3,35	0,55			

*p<0,05

Tablo-4 incelendiğinde, öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarının sınıf durumları bakımından istatistiksel olarak farklılaştığı gözlemlenmektedir ($F_{(2,275)} = 4,62$; $P < 0,05$). Yapılan One-Way Anova (F Testi) LSD analizi sonuçlarına göre 3'ncü sınıf öğrencilerinin ($\bar{x} = 3.70 \pm 0.53$) 1, 2 ve 4'ncü sınıf öğrencilerine göre Beden Eğitimi ve Spor dersi tutum puanlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha fazla olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA

Fiziksel aktivite ve spor günümüzde 7'den 77'ye her yaştan insanı ilgilendiren bir fenomen olarak anılmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığının yayımladığı "Türkiye Fiziksel Aktivite Rehberi" adlı raporda fiziksel aktivitenin her ortam ve koşulda yaşam tarzı hâline getirilmesi gerekliliğine dikkat çekilmiştir (Sağlık Bakanlığı, 2014). Konuya gençler açısından baktığımızdaysa mesele biraz daha önemli hale gelmektedir. Tazegül (2014) sporun kişilik üzerindeki etkisini araştırdığı çalışmasında bireylerin spor sayesinde farklı insanlarla tanışarak sosyalleştiği gibi zor bedensel hareketlerin uygulanmasını öğrenerek özgüven duygusunu da geliştirebileceklerine vurgu yapmıştır. Gençlerin fiziksel aktivite ve spor ile buluştuğu yerlerden birisi de ortaöğretim kurumlarındaki Beden Eğitimi ve Spor dersleridir. Dolayısıyla gençlerin Beden Eğitimi ve Spor dersine dair tutumları fiziksel ve sosyal gelişimleri için önemli olduğu söyleyebiliriz. Güllü ve Güçlü (2009), öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor

dersine dair tutumlarının olumsuz olması halinde dersin verimini düşebileceğini, derse katılımın azalabileceğini ve derse verilen önem düzeyinin düşebileceğine dikkat çekmiştir.

Araştırma sonuçlarının ele aldığımızdaysa elde edilen bulguların Beden Eğitimi ve Spor dersine dair öğrenci tutumlarının değerlendirilmesi açısından önemli olduğu söylenebilir. Örneğin araştırmada Trabzon ilinde lisanslı spor yapan orta öğretim öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarının lisanslı spor yapmayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç, spor federasyonlarına bağlı olarak kulüplerde ya da ferdi olarak lisanslı spor yapan öğrenciler sporun kişilik üzerindeki etkilerine daha fazla maruz kalmasına bağlanabilir. Nitekim Küçük ve Koç (2016)'un sporun kişilik üzerine etkilerini araştırdığı çalışmada sporun karakteri şekillendirdiği, iş birliğini, disiplini, mücadeleyi, sosyalleşmeyi, cesareti, iletişimi güçlendirdiğine dikkat çekmiştir.

Orta öğretim öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine dair tutumlarının cinsiyet değişkeni açısından değerlendirdiğimizde Trabzon'daki Kadın ve Erkek öğrenciler arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir. Bu sonuçlara paralel bir şekilde Caz ve Göksel (2016)'in Anadolu Lisesi öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumlarını incelediği çalışmayla benzerlik göstermektedir. Yine Keskin (2015), ortaokul öğrencileri için yapmış olduğu çalışmada Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumları hakkında kadın ve erkek öğrenciler arasında anlamlı farklılıklar tespit edememiştir. Ancak Tavlaş (2012) tarafından ortaöğretim öğrencilerine yapılan çalışma ile Şişko ve Demirhan (2002) tarafından ilköğretim okulları ve liselerde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yapılan çalışmalarda kadın ve erkek öğrenciler arasında istatistiki olarak manidar bir fark tespit etmişlerdir. Bu sonuçlar, çalışmanın cinsiyet değişkeni sonucu ile benzeşmemektedir. Bu verilerin Beden Eğitimi ve Spor dersine dair tutumların cinsiyet değişkeni açısından farklı evrenlerde farklı sonuçlar verdiği şeklinde yorumlanabilir. Bu noktada araştırılan evrendeki diğer bireysel ve toplumsal faktörlerde kaynaklanabilir.

Son olarak araştırmaya dahil edilen "Sınıf" değişkeni açısından sonuçları değerlendirdiğimizde orta öğretim 3'ncü sınıf öğrencilerinin 1, 2 ve 4'ncü sınıf öğrencilerine göre Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Caz ve Göksel (2016) yaptığı çalışmada Anadolu Lisesi öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarını sınıf değişkeni açısından farklılaşmadığını tespit etmiştir. Ne var ki Yıldız (2010) tarafından yapılan çalışmada ve Tavlaş (2012)'in yaptığı çalışmada da sınıf değişkeni açısından farklı sınıflarda öğrenim gören öğrenciler arasında farklılıklar olduğu görülmektedir. Farklı

çalışmalarda farklı sonuçlar çıkmasının sebebinin örneklem grubunun diğer faktörlerden etkilendiğine bir işaret olabilir. Örneğin araştırmaların yapıldığı dönemde eğitim sisteminin değişikliğe uğraması, araştırma yapılan evrendeki Beden Eğitimi ve Spor dersi öğretmenlerinin profillerinin değişiklik göstermesi, araştırmaya katılan öğrencilerin farklı kültürlerden gelmesi gibi.

Sonuç olarak Cinsiyet değişkeni t-testi sonucuna göre; kadın ve erkek lise öğrencileri arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Bu bulgu, kadın ve erkek orta öğretim öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine karşı tutumlarının benzeştiğini göstermektedir. Sınıf değişkeni açısından sonuçlara bakıldığında öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumlarının 3'üncü sınıf öğrencileri lehine anlamlı olarak farklılaştığı görülmektedir. Son olarak lisanslı spor yapma durumu açısından orta öğretim öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersi tutumlarının lisanslı spor yapanlar lehine farklılaştığı tespit edilmiştir.

- Beden Eğitimi ve spor dersine dair yapılacak çalışmalarda, bağımsız değişken sayısı artırılmalıdır.
- Beden Eğitimi ve Spor dersine dair yönelik tutum ile ilgili yapılacak çalışmaların daha geniş evren ve örneklem grubu ile çalışılabilir.

KAYNAKLAR

1. **Başoğlu, B.** (1995). Ankara İli Devlet Liselerinde Görev Yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Mesleki Sorunları Üzerine Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi, Ankara.
2. **Bloom, S. B.** (2012). İnsan nitelikleri ve okulda öğrenme. (Çev: D. A. Özçelik) (2. Baskı) Ankara: Pegem Akademi.
3. **Can, Y.** (1995). Beden eğitimi ve Pedagojisinin güncel sorunları. 1. Uluslararası Beden Eğitimi ve Spor Pedagojisinin Güncel Sorunları Paneli (29–30 Mayıs), Ankara
4. **Cüceloğlu, D.** (2010). İnsan ve davranışı (19. Basım). İstanbul: Remzi Kitapevi.
5. **Güllü, M., Güçlü, M.** (2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. 3,(2) 138-151
6. **Gökmen, H.** (1988). Gençlerin Gelişmelerinde Beden Eğitiminin Rolü (Fiziksel Psikolojik ve Sosyal Gelişmede), Orta Öğretim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Sorunları, Türk Eğitim Derneği Yayınları Öğretim Dizisi, Ankara
7. **Haris, K.W.** (1999). Parental Expectations of High School Interscholastic Athletic Activities. Unpublished Doctoral Thesis. Virginia State University
8. **Kağıtçıbaşı, Ç.** (2010). Günümüzde insan ve insanlar-sosyal psikolojiye giriş. İstanbul: Evrim Yayınevi.
9. **Keskin, Ö.** (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi: Sakarya İli Örneği. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
10. **Kenyon, G.S.** (1973). Pherson MC. Becoming Involved in Physical Activity and Sport: A Process of Socialization”, Physical Activity Human Growth and Development, New York, London, Academic Pres,
11. **Kimpston, R.D.** (1985). Curriculum fidelity and the implementation tasks employed by teachers: a research study, Journal of Curriculum Studies.17(2):185- 195.
12. **MEB** (1988). İlköğretim okulları, lise ve dengi okullar, beden eğitim dersi öğretim programları. Milli Eğitim Basımevi, Ankara,

13. **Silverman, S., Scrabis, K.A.** (2004). A Review of Research on Instructional Theory in Physical Education 2002-2003. *International Journal of Physical Education*, 41, (1), 4-12.
14. **Ülgen, G.** (1995). Eğitim psikolojisi – birey ve öğrenme. Ankara: Bilim Yayınları.
15. **Sekaran, U.** (2003) *Research Methods for Business: A Skill-Building Approach*. 4th Edition, John Wiley & Sons, New York.
16. **Tazegül, Ü.** (2014). Sporun Kişilik Üzerindeki Etkisinin Araştırılması. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 8(25-I), 537-537.
17. **Sağlık Bakanlığı** (2014). Çocuk ve Ergenlerde Fiziksel Aktivite. WEB URL: http://beslenme.gov.tr/content/files/basin_materyal/Fiziksel_aktivite_rehberi/1_cocuk_ergenler.pdf, Erişim Tarihi: 04.08.2018
18. **Küçük, V., Koç, H.** (2003). Psiko-Sosyal Gelişim Süreci İçerisinde İnsan ve Spor İlişkisi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. 1303-1842
19. **Öksel, A. G., Caz, Ç.** (2016). Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-9.
20. **Şişko, M. ve Demirhan, G.** (2002). İlköğretim Okulları ve Liselerde Öğrenim Gören Kız ve Erkek Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23,205-210.
21. **Tavlaş, S.** (2012). Erzurum İlindeki ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi, Erzurum.
22. **Yıldız, Ö.** (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi dersine yönelik Tutumları ve Karşılaştıkları Problemler. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi, Ankara.